
Sinoči premiera igre Pogrešana

RADIO SLOVENIJA 1, 27.10.2018, **DOGODKI IN ODMEVI**, 15:45

Igro Pogrešana je pred nekaj leti napisala mlada ameriška igralka, dramatičarka in režiserka Nikole Beckwith. Še pred gledališko uprizoritvijo je besedilo doživelo filmsko priredbo v avtoričini režiji. Igro je prevedel Andrej **E.** Skubic, na Mali sceni jo je režirala prvakinja Drame Nataša Barbara Gračner, ki se podpisuje tudi kot avtorica odrske priredbe besedila. Sinočnjo premiero si je ogledala Staša Grahek.

STAŠA GRAHEK: Izvirni naslov igre je Stockholm, Pennsylvania, meri pa na stockholmski sindrom, fenomen, ko se žrtve ugrabitev navežejo na storilca in zavrnejo rešitelje. Pri Pogrešani je situacija še toliko skrajnejša, saj so deklico Leanno ugrabili, ko je imela štiri leta, k staršema pa se vrne kot odrasla ženska. Tu ne gre za srečen konec, temveč za nesrečen začetek. Mlada ženska se znajde pri popolnoma tujih ljudeh, ki sta po naključju njena starša. Edini zaupni odnos, ki ga pozna, je zveza s človekom, ki je v zaporu, ker jo je ugrabil, jo imel zaprto in ji opral možgane. Pogrešana je igra o poškodovanih ljudeh in pretrganih vezeh. Starša Marcy in Glen sta zaznamovana z izgubo otroka, te ne more nadomestiti odrasla ženska, ki je zrasla iz tega otroka, Leanno, zdaj Leio je trajno poškodoval ugrabitelj, ki jo je s prikrievanjem in lažmi ustvaril po svoji sprevrženi predstavi. Marcy si navsezadnje vzame pravico, da hčer zlepa ali zgrda potegne nazaj v svoje materinsko naročje, pri tem pa postane presenetljivo podobna ugrabitelju. V drugo sindrom ne deluje, Leia odide v svet. Na učinkoviti sceni Mete Hočevar, ki jo sestavljajo v glavnem samo paneli nevarno živo rdeče barve, je bila režija Nataše Barbare Gračner asketsko zadržana. Zadržana, čeprav z veliko notranje napetosti je bila tudi igra, predvsem v odnosu Leie, mlade Ane Penca, in matere, Judite Zidar. Sebastian Cavazza je bil ugrabitelj, čigar srhljivi prijem ne popušča, Milan Štefe in Iva Krajnc Bagola pa sta v vlogah očeta in psihologinje kot predstavnika nekakšne normalnosti ostala bolj na robu dogajanja.